

вашката правителствена комисия споменава т. нар. "твърде нездравословно" ниво на ромското население и настоява да се разреши разширяване на прилагането за стерилизация, за да се балансира прихода от детски надбавки, тъй като "дори една изостанала циганка е способна да изчисли, че от икономическа гледна точка ѝ е по-изгодно да ражда всяка година" (цитирано по Tritt 1992:20). В района на източна Словакия делът на стерилизации на роми, нараства от 25.8 % през 1983 г. на 36.6 % през 1987 г., докато в чешките земи 25 % от всички разрешения за стерилизация в края на 80-те са на роми, въпреки че тази група съставляваше едва 2 или 3 % от цялото население. Този проблем е разгледан най-подробно в доклад на Хелзинкски наблюдател от 1992 г. (Tritt 1992) и в един доклад от 1990 г., проучващ за Фондация "Лау Мазерил" в Амстердам (Pellar and Andrs 1990) обвинения на Харта 77.

Подобно на официалните опити да се контролира миграцията, стерилизациите не са нищо ново, но от началото на 70-те те сякаш стават по-разпространени и охотно разрешавани. Същото се отнася и до други практики, порицани от Харта 77. Ромските деца продължават да се изпращат в специални училища, предназначени за ученици с остри затруднения в ученето, по този начин постепенно се изгражда образователно гето, което допълва физическата сегрегация на техните селища. Един официален доклад показва, че до 1990/91 г. от всички деца в такива училища в Чехословакия 40.7 % са роми, в Словакия процентът е огромен от 65.3 - две трети (Institute for Educational Information 1991). В Словакия дори когато ромските деца посещават обикновени училища, те често са слагани да седят отделно от словаците (Tritt 1992:42-44). Забелязва се и нещо, което е познато и на Запад: "черните" роми е по-вероятно да бъдат изпратени в затвора за едно и също закононарушение, отколкото "белите", а присъдата им вероятно би била по-дълготраен затворнически престой (Харта 77 1979b:22; Tritt 1992:91-93).

Въпреки добре документираните доказателства за дис-